

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 45C/469/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315215285
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Linetová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2016:1315215285.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Danielou Linetovou, v právnej veci navrhovateľky: C. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XX, T., štátne občianstvo SR, zastúpená: Bartošik Šváby s.r.o., Plynárenská 7/A, Bratislava, IČO: 35929049 proti odporcovi: Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00151653, zastúpený: JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, IČO: 36866598, o zaplatenie 2.770,95 eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.770,95,- eur spolu s 8,75% ročným úrokom z omeškania zo sumy 79,17 eur od 16.08.2012 do zaplatenia, 8,75% ročným úrokom z omeškania zo sumy 79,17 eur od 16.09.2012 do zaplatenia, 8,75% ročným úrokom z omeškania zo sumy 79,17 eur od 16.10.2012 do zaplatenia, 8,75% ročným úrokom z omeškania zo sumy 79,17 eur od 16.11.2012 do zaplatenia, 8,75% ročným úrokom z omeškania zo sumy 79,17 eur od 16.12.2012 do zaplatenia, 8,75% ročným úrokom z omeškania zo sumy 79,17 eur od 16.01.2013 do zaplatenia, 8,75% ročným úrokom z omeškania zo sumy 79,17 eur od 16.02.2013 do zaplatenia, 8,75% ročným úrokom z omeškania zo sumy 79,17 eur od 16.03.2013 do zaplatenia, 8,75% ročným úrokom z omeškania zo sumy 79,17 eur od 16.04.2013 do zaplatenia, 8,50% ročným úrokom z omeškania zo sumy 79,17 eur od 16.05.2013 do zaplatenia, 8,50% ročným úrokom z omeškania zo sumy 79,17 eur od 16.06.2013 do zaplatenia, 8,50% ročným úrokom z omeškania zo sumy 79,17 eur od 16.07.2013 do zaplatenia, 8,50% ročným úrokom z omeškania zo sumy 79,17 eur od 16.08.2013 do zaplatenia, 8,50% ročným úrokom z omeškania zo sumy 79,17 eur od 16.09.2013 do zaplatenia, 8,50% ročným úrokom z omeškania zo sumy 79,17 eur od 16.10.2013 do zaplatenia, 8,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 79,17 eur od 16.11.2013 do zaplatenia, 8,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 79,17 eur od 16.12.2013 do zaplatenia, 8,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 79,17 eur od 16.01.2014 do zaplatenia, 8,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 79,17 eur od 16.02.2014 do zaplatenia, 8,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 79,17 eur od 16.03.2014 do zaplatenia, 8,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 79,17 eur od 16.04.2014 do zaplatenia, 8,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 79,17 eur od 16.05.2014 do zaplatenia, 8,15% ročným úrokom z omeškania zo sumy 79,17 eur od 16.06.2014 do zaplatenia, 8,15% ročným úrokom z omeškania zo sumy 79,17 eur od 16.07.2014 do zaplatenia, 8,15% ročným úrokom z omeškania zo sumy 79,17 eur od 16.08.2014 do zaplatenia, 8,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 79,17 eur od 16.09.2014 do zaplatenia, 8,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 79,17 eur od 16.10.2014 do zaplatenia, 8,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 79,17 eur od 16.11.2014 do zaplatenia, 8,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 79,17 eur od 16.12.2014 do zaplatenia, 8,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 79,17 eur od 16.01.2015 do zaplatenia, 8,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 79,17 eur od 16.02.2015 do zaplatenia, 8,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 79,17 eur od 16.03.2015 do zaplatenia, 8,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 79,17 eur od 16.04.2015 do zaplatenia, 8,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 79,17 eur od 16.05.2015 do zaplatenia, 8,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 79,17 eur od 16.06.2015 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd vo zvyšku návrh zamietá.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy konania v sume 166,- eur za súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia 574,31 eur, advokátskej kancelárii Bartošík, Šváby s.r.o., Plynárska 77 A, Bratislava, na účet vedený v D. D., a.s., IBAN: D XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka podaným návrhom na začatie konania doručeným tunajšieho súdu dňa 15.07.2015 domáhala sa od odporcu zaplataenia istiny vo výške 2.770,95 eur spolu s príslušenstvom uvedeným vo výroku rozsudku a náhrady trov konania.

Návrh skutkovo odôvodnila tým, že s odporcom uzavrela zmluvu o dôchodku pomenovanú ako Zmluva o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu SLSP, a.s.“ /ďalej len PDF/, predmetom ktorej bolo doživotné plnenie z uplatneného a priznaného nároku na plnenie z PDF. Odporca sa zaviazal vyplácať navrhovateľke sumu vo výške 79,17 eur /2.385,- Sk/ mesačne, vždy k 15-temu dňu nasledujúceho mesiaca až do dožitia navrhovateľky, preto vyplácanie plnenia končí mesiacom ktorého sa príjemca dožil. Navrhovateľka mala za to, že uzatvorená zmluva o dôchodku, ktorou sa založilo právo na doživotné vyplácanie peňažného plnenia, spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o dôchodku podľa § 842 a nasl. Obč. zák.

Odporca dňa 26.10.2009 vypovedal zmluvu o dôchodku podľa ustanovenia § 582 Obč. zák. s tým, že platnosť a účinnosť zmluvy sa mala skončiť ku koncu najbližšieho kalendárneho štvrťroka t.j. dňom 31.03.2010. Navrhovateľka považovala výpoveď za neplatnú z dôvodu, že odporca nesprávne aplikoval ustanovenie Občianskeho zákonníka, nakoľko zmluva o dôchodku z právneho hľadiska je zmluvou o dôchodku podľa § 842 až 844 Obč. zák., ktorá sa uzatvára na doživotne alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania, pričom nie je zmluvou uzatvorenou na dobu neurčitú a ide o zmluvu ktorá nemôže byť jednostranne vypovedateľná zo strany povinného - platiteľa dôchodku a teda nie je možné ju ukončiť výpoveďou v zmysle § 582 ods. 2 Obč. zák.

Navrhovateľka si uplatnila na Okresnom súde Bratislava III nárok na zaplataenie sumy mesačného plnenia za mesiac apríl 2010 spolu s príslušenstvom a v ďalšom konaní nárok na zaplataenie čiastky zodpovedajúcej sume mesačného plnenia za obdobie od mája 2010 do júla 2012, spolu za 27 mesiacov spolu s príslušenstvom. Vo vzťahu k posúdeniu charakteru zmluvy o dôchodku bol právny názor Okresného súdu Bratislava III v podstate ustálený a v konaniach, ktoré mali rovnaký právny základ, súd potvrdil, že zmluva o dôchodku je platná a výpoveď odporcu neplatná. Navrhovateľka poukázala na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.04.2012, č. k. II.ÚS 26/2012 - 33, podľa ktorého zmluva o dôchodku je upravená ako samostatný zmluvný typ aj jej podstata spočíva v záväzku jednej zmluvnej strany poskytovať plnenie druhej zmluvnej strane počas trvania zmluvy. Bolo by v rozpore s účelom a zmyslom právnej úpravy zmluvy o dôchodku pripustiť, aby istota poskytovania dôchodku oprávnenej osobe bola narušená možnosťou povinnej osoby kedykoľvek zmluvný vzťah ukončiť. Preto je v takýchto prípadoch vylúčené tento zmluvný typ ukončiť výpoveďou podľa § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podobne rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní pod sp.zn. 5M Cdo 49/2012. Napriek jasnému a ustálenému právnemu názoru Ústavného súdu Slovenskej republiky, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky odporca aj naďalej odopiera dobrovoľne plniť podľa zmluvy o dôchodku a plní výlučne na základe právoplatného súdneho rozhodnutia.

Vzhľadom na to, že navrhovateľka považovala výpoveď za neplatnú, zmluvný vzťah medzi účastníkmi zo zmluvy o dôchodku naďalej trvá a preto si uplatnila nárok na zaplataenie sumy 79,17 eur za obdobie od augusta 2012 do júna 2015, celkom za 35 mesiacov spolu s príslušenstvom.

Súd návrhu vyhovel v celom rozsahu vydaním platobného rozkazu č.k. 45C/469/2015-37 zo dňa 16.09.2015, proti ktorému odporca v lehote stanovenej zákonom podal odpor s odôvodnením. V dôsledku podaného odporu zo zákona zrušuje sa platobný rozkaz v plnom rozsahu. Odporca žiadal návrh zamietnuť s uvedením, že na vec sa vzťahujú ustanovenia § 27 ods. 8, § 116 a najmä § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov a následne sa na vec aplikuje ustanovenie § 575 ods. 1 Obč. zák. Plnenie zo zmluvy o dôchodku sa stalo právne nemožné zo strany banky. Na vec sa vzťahuje zákon 483/2001 Z.z., o bankách, ktorý upravuje okrem bankových činností aj iné činnosti banky (upravuje niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, s organizáciou, riadením, podnikaním, a so zánikom bánk so sídlom na území SR na účel regulácie a kontroly bánk, pobočiek zahraničných bánk a iných subjektov s cieľom bezpečného fungovania bankového systému, t.j.

upravuje prakticky celú činnosť a celé podnikanie banky). Ustanovenie § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou citovaného zákona zákonodarca neobmedzil len na bankové činnosti banky alebo podnikanie banky, pretože také obmedzenie tu nie je uvedené. Je len logické, že také obmedzenie v zákone nie je, pretože bankové činnosti sú v súlade so zákonom o bankách, ale účelom ustanovenia § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou bolo práve zamedziť banke pokračovať v iných než takých činnostiach, ako sú v súlade so zákonom o bankách. Ustanovenie § 27 ods. 8 citovaného zákona sa pri aplikácii ustanovenia § 119 ods. 3 zoberie na zistenie druhov plnení, ktoré banka ďalej nesmie plniť. Je zrejmé, že zákonné bankové činnosti banky nie sú banke zakázané a zakázané sú práve plnenia, ktoré sa týmto bežným činnostiam vymykajú. Teda je zakázané plnenie zmluvy bez protiplnenia, akou je aj zmluva o dôchodku, ktorá svoju podstatu protiplnenia ani neumožňuje. Zmluvu o dôchodku banka neuzatvorila pri bankovej činnosti banky, pretože poskytovanie plnenia bez protiplnenia nie je bankovou činnosťou, avšak práve na také prípady sa vzťahuje právna úprava § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou zákona o bankách, ktorej účelom je zamedziť pokračovať v plneniach, ktoré nie sú v súlade so zákonom o bankách a takou činnosťou nie je ani plnenie zmluvy bez protiplnenia, typicky zmluvy o dôchodku.

Zákon o bankách sa použije okrem bankových činností aj na všetky činnosti banky, ktoré zákon o bankách banke zakazuje, to znamená že zákon sa použije aj na iné, než bankové činnosti. Zároveň sa ustanoveniami tohto zákona spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona podľa § 116 zákona o bankách. Odporca je bankou, ktorej zákon neumožňuje poskytovať hospodársky neodôvodnené plnenia, ani plnenia zjavenie nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote, pričom záväzok na vyplácanie určitého dôchodku podľa ustanovenia § 842 občianskeho zákonníka je svojou povahou jednostranným záväzkom bez hospodárskeho dôvodu, zároveň bez akéhokoľvek protiplnenia od prijímateľa tohto plnenia, pre plnenie záväzku banky zo zmluvy o dôchodku neexistuje hospodársky dôvod podľa § 27 ods. 8 zákona o bankách.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení zo dňa 09.12.2015 k dôvodom uvedeným v odpore proti platobnému rozkazu uviedla, že odporca ako zamestnávateľ uzatvoril s navrhovateľkou ako zamestnancom dňa 28.08.1996 zmluvu o poskytovaní plnenia z PDF Slovenskej sporiteľne a.s. v, ktorej sa zaviazal doživotne poskytovať navrhovateľke mesačné plnenie vo výške 2.385,- Sk /79,17 eur/ až do dožitia navrhovateľky. Príspevok sa poskytoval len tým zamestnancom, ktorí sa rozhodli nezotrvať v pracovnom pomere s odporcom, podali si žiadosť o poskytnutie príspevku z PDF odporcu a vznikol im nárok na príspevok v zmysle pravidiel na jeho poskytnutie. Znenie zmluvy o dôchodku bolo schválené ako formulárové v interných predpisoch odporcu a bolo celkom v pôsobnosti odporcu. Zo znenia zmluvy o dôchodku nevyplýva možnosť ukončenia zmluvného vzťahu výpoveďou, čo podporuje názor navrhovateľky, že odporca spočiatku vôbec nemal v úmysle zmluvne upraviť možnosť výpovede zmluvy o dôchodku.

Odporca neuzavrel zmluvu o dôchodku s navrhovateľkou ako podnikateľský subjekt pri výkone svojej bankovej činnosti, teda právny vzťah medzi odporcom a navrhovateľkou nie je vzťahom banky s klientom, naopak zo strany odporcu išlo o zabezpečenie sociálnej starostlivosti o pracovníka odchádzajúceho do dôchodku. Odporca predmetné plnenie poskytoval vyše 12 rokov, počas týchto 12 rokov ani raz nespochybnil existenciu zmluvy o dôchodku ani relevantnosť nároku na plnenie navrhovateľky. Odporca poslal v roku 2002 všetkým poberteľom príspevku z PDF návrh dohody o ukončení zmluvy o dôchodku s ponukou na jednorazové finančné vyrovnanie, navrhovateľka dohodu neuzavrela a odporca pokračoval v poskytovaní plnenia v zmysle zmluvy o dôchodku. Následne v roku 2009 odporca zaslal navrhovateľke výpoveď zo zmluvy o dôchodku s poukazom na § 582 občianskeho zákonníka z dôvodu, že zmluva o dôchodku bola uzavretá na dobu neurčitú. Posledné plnenie zo zmluvy o dôchodku odporca dobrovoľne vyplatil navrhovateľke k 15.03.2010. Odporca k 15.04.2010 už dobrovoľne nevykonával žiadnu platbu v prospech navrhovateľky, preto si uplatnila nárok naplnenie splatné 15.04.2010 v prvej žalobe a neskôr v druhej žalobe aj nárok na vyplatenie plnenia za celkom 27 mesiacov počnúc mesiacom májom 2010.

Navrhovateľka považovala argumentáciu odporcu za účelovú obranu s cieľom vyhnúť sa plneniu jeho povinností vyplývajúci zo zmluvy o dôchodku a to navyše aj napriek tomu, že k otázke nároku na plnenie zo zmluvy o dôchodku sa jasne vyjadrili tak sudy prvého a druhého stupňa ako aj najvyššie justičné orgány Slovenskej republiky. Skutočnosť, že zmluva o dôchodku je vždy zmluvou na dobu určitú konštatoval opakovane prvostupňový i druhostupňový súd, tento záver potvrdil aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo viacerých svojich rozhodnutiach s tým, že bolo by v rozpore s účelom a zmyslom právnej úpravy zmluvy o dôchodku pripustiť, aby istota poskytovania dôchodku oprávnenej osobe bola narušená možnosťou povinnej osoby kedykoľvek takýto zmluvný vzťah ukončiť. Odporca už neuplatňuje argument neurčitosti trvania zmluvy o dôchodku, preto navrhovateľka mala za to, že odporca uznáva a rešpektuje existenciu a platnosť zmluvy o dôchodku.

Účelom PDF Slovenskej sporiteľne bolo v zmysle článku I. Štatútu ocenenie vernosti navrhovateľky ako zamestnanca k odporcovi a kvality jeho práce a podpora jeho stabilizácie. Navrhovateľka u odporcu pracovala celý svoj aktívny život, účelom zmluvy o dôchodku bolo zabezpečiť navrhovateľke určitú životnú úroveň aj po odchode do starobného dôchodku, neplnením zo strany odporcu dochádza k podstatnému zníženiu životnej úrovne navrhovateľky, ktorú si ako dôchodca prakticky nemá možnosť kompenzovať.

Navrhovateľka sa nestotožnila s tvrdením odporcu o zániku záväzku z dôvodu nemožnosti plnenia z dôvodu, že žiadne ustanovenie zákona o bankách, predovšetkým ustanovenie § 27 ods. 8 zákona o bankách nestanovuje, že by vykonávanie peňažnej platby na základe zmluvy o dôchodku bolo zakázané, zmluva o dôchodku nie je zmluvou uzatvorenou za nápadne nevýhodných podmienok v zmysle § 27 ods. 8 zákona o bankách. Ustanovenie § 116 zákona o bankách je irelevantné pre posúdenie vzťahov medzi navrhovateľkou a odporcom a § 119 ods. 3 zákona o bankách nepriamo vylučuje zánik povinnosti odporcu plniť zo zmluvy o dôchodku pre dodatočnú nemožnosť plnenia ako zákonný dôsledok odporcom tvrdeného rozporu zmluvy o dôchodku s ustanovením § 27 ods. 8 zákona o bankách, ktorý sa nevzťahuje na interné vzťahy odporcu a jeho zamestnanca. Plnenie odporcu zo zmluvy o dôchodku má byť v zmysle štatútu PDF vyplácané z PDF odporcu vytváraného z použiteľného čistého zisku odporcu, čo zákon o bankách nezakazuje.

Ustanovenie § 575 občianskeho zákonníka stanovuje, že ak sa plnenie stane nemožným tak povinnosť dlžníka plniť zanikne. Nemožnosť plnenia môže byť faktická alebo právna, právna nemožnosť plnenia však nastáva, ak sa určitý typ plnenia stane právom zakázaný. V prípade zmluvy o dôchodku je plnením povinnej osoby pravidelné vykonávanie úhrady finančnej čiastky na účet oprávnenej osoby. Navrhovateľka si nie je vedomá existencie žiadneho právneho predpisu, z ktorého by vyplývalo, že vykonávanie peňažných platieb bolo v rozpore so zákonom a teda, že plnenie je nemožné.

Navrhovateľka bola toho názoru, že zmluva o dôchodku nie je v žiadnom prípade zmluvou uzavretou za nápadne nevýhodných podmienok pre odporcu, zmluvou ktorá zaväzuje odporcu na hospodársky neoprávnené plnenie alebo plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote. Zmluva o dôchodku ako zmluva synalagmatická, ktorá môže byť uzavretá aj na do životne určenú dobu neurčitého trvania, jednoznačne nie je zmluvou uzatváranou za nápadne nevýhodných podmienok pre jednu zo zmluvných strán, v opačnom prípade by v tejto podobe nebola zákonodarcom ako zmluvný typ upravená v občianskom zákonníku. Podľa navrhovateľky nie je možné tvrdiť rozpor zmluvy o dôchodku s ustanovením § 27 ods. 8 zákona o bankách, nakoľko navrhovateľka bola dlhé roky zamestnancom odporcu a svojou každodennou dlhoročnou prácou pre odporcu sa nemalou mierou zaslúžila o súčasné postavenie odporcu na bankovom trhu. Zmluva o dôchodku bola uzatvorená výlučne ako so zamestnancom odporcu, preto protihodnota plnenia odporcu bola zo strany navrhovateľky poskytnutá počas skoro celého aktívneho pracovného života navrhovateľkou. Ústavný súd poukázal, že plnenie odporcu na základe zmlúv o poskytovaní plnenia z PDF nemožno považovať za hospodársky neodôvodnené plnenie alebo za plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote. Toto plnenie je výrazom realizácie politiky odporcu v oblasti starostlivosti o bývalých zamestnancov. Za tohto stavu nemožno urobiť záver o tom, že predmetné zmluvy boli uzatvorené za nápadne nevýhodných podmienok pre odporcu v zmysle § 27 ods. 8 zákona o bankách, preto plnenie z podporného dôchodkového fondu nie je činnosťou ktorá by bola v rozpore s ustanovením § 119 ods. 3 prvá veta za bodkočiarkou zákona o bankách, v dôsledku toho ani nemožno uvažovať o nemožnosti plnenia z predmetnej zmluvy podľa ustanovenia § 575 občianskeho zákonníka. Tvrdenia odporcu, že zmluva o dôchodku zanikla z dôvodu dodatočnej nemožnosti plnenia je nepravdivé a navyše nemá v zákone o bankách oporu. Zmluva o dôchodku spadá do rámca interných vzťahov odporcu jeho bývalého zamestnanca, na ktoré sa nevzťahuje ustanovenie § 27 ods. 8 zákona o bankách, ale upravuje len vzťahy odporcu ako banky navonok, uzatváranie zmlúv s klientmi, či inými bankami vzhľadom k predmetu jeho činnosti. Nárok navrhovateľky nie nárokom, ktorý vyplýva zo vzťahu klienta a banky, nevznikol pri výkone bankovej činnosti ak nevznikol pri vykonávaní podnikateľskej činnosti odporcu, s uvedeným názorom sa stotožnil aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo veci III.ÚS 103/2014.

Odporca mal za účelom vyplácania plnenia zo zmlúv o dôchodku uzavretých so svojimi bývalými zamestnancami vytvárať fond zo svojho zisku a to aj po zmene právnej formy na akciovú spoločnosť, čo vyplýva zo znenia článku V. bod 2 Štatútu, v zmysle ktorého povinnosť plniť pokračuje aj pri zmene právnej formy SŠTSP alebo jej právneho nástupcu v súlade s platným právom, ako aj z článku VI. Zmluvy o dôchodku, v zmysle ktorého záväzok povinného z tejto zmluvy trvá aj pri zmene jeho právnej formy a aj pre jeho právneho nástupcu. Navrhovateľka mala za to, že zákon o bankách v žiadnom svojom ustanovení nelimituje oprávnenie bánk použiť po splnení si zákonných povinností svoj zisk podľa vlastného uváženia. Odporca každoročne poskytuje v nemalých sumách finančné prostriedky

tretím osobám aj nedostávalo týchto tretích osôb žiadne protiplnenie, ak teda odporca poskytuje aj svojim zamestnancom zamestnanecké výhody aj takéto konanie by podľa argumentácie odporcu bolo v rozpore so zákonom o bankách, nakoľko nejde o konanie vo veci bankových činností ak teda nespadá pod zákon o bankách. Odporca podľa názoru navrhovateľky ignoruje rozhodovaciu prax Ústavného súdu Slovenskej republiky ako aj všeobecných súdov a v uvedenom odpore len opakuje svoju argumentáciu z roku 2010 s ktorou sa však Ústavný súd Slovenskej republiky ako aj Najvyšší súd Slovenskej republiky nestotožnil a jasne judikoval, že nárok na plnenie ku ktorému sa odporca dobrovoľne zaviazal voči bývalým zamestnancom je plnenie z interného vzťahu, na ktorý sa zákon o bankách nevzťahuje, nejde totiž o bankovú činnosť, nie hospodársky nemožným plnením, pretože ide o činnosť, na ktorú sa odporca v kolektívnej zmluve za rok 1993, č.11 bod 14, zaviazal vytvoriť PDF a táto činnosť nie je žiadnym zákonom zakázaná. Na základe vyššie uvedených skutočností navrhovateľka žiadala súd, aby po vykonaní dokazovania rozhodol v zmysle žalobného návrhu a zaviazal odporcu na náhradu trov konania. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, Zmluvou o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s., zo dňa 28.08.1996, Žiadosťou o poskytnutie plnenia z Podporného dôchodkového fondu, SLSP a.s., Štatútom PDF Slovenskej štátnej sporiteľne z 01.07.1993, Dodatkom č. 1 k Štatútu PDF z 01.04.1994, Výpoveďou odporcu zo zmluvy o poskytovaní plnenia z PDF zo dňa 26.10.2009, výpisom z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, a zistil nasledovný skutkový stav.

Zo zmluvy o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s., (ďalej len PDF SLSP) súd zistil, že bola uzavretá dňa 28.08.1996 medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., Bratislava ako povinným a C. L. ako príjemcom. Predmetom zmluvy bolo doživotné plnenie z uplatneného a priznaného nároku na plnenie z PDF SLSP podľa štatútu PDF SLSP pričom povinnosť plniť mal povinný a právo na plnenie mal príjemca. Povinný sa zaviazal vyplácať príjemcovi doživotne sumu vo výške 2.385,- Sk, vždy k 15-temu dňu každého mesiaca až do dožitia príjemcu na jeho účet, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom začal príjemca poberať starobný alebo plný invalidný dôchodok. Vyplácanie plnenia sa skončí mesiacom, ktorého sa príjemca dožil. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy bola žiadosť o poskytnutie plnenia z podporného dôchodkového fondu SLSP, a.s. Výška sumy plnenia bola pevná na ktorú nemala vplyv budúca zmena výšky dôchodku, pričom právo na plnenie z tejto zmluvy nebolo možné previesť na inú osobu (bod 4 a 5 zmluvy). Závazok povinného z tejto zmluvy trval aj pri zmene jeho právnej formy ako aj pre jeho právneho nástupcu. Príjemca bol povinný ohlásiť príslušnej MsP SLSP, a.s., každú zmenu adresy trvalého bydliska a zmenu účtu v peňažnom ústave (bod 6.7 zmluvy).

Z výpovede zmluvy o poskytovaní plnenia z PDF SLSP, a.s., zo dňa 26.10.2009 súd zistil, že odporca dal výpoveď z uvedenej zmluvy navrhovateľke podľa § 582 Obč. zák. s uvedením, že po uplynutí 3-mesačnej zákonnej výpovednej lehoty od doručenia tejto výpovede, sa platnosť a účinnosť zmluvy skončí ku koncu najbližšieho kalendárneho štvrtroka, t.j. dňom 31.03.2010, ku ktorému dňu zaniká záväzok odporcu poskytovať plnenie navrhovateľke z PDF SLSP, a.s..

Zo Štatútu Podporného dôchodkového fondu Slovenskej štátnej sporiteľne zo dňa 01.07.1993, súd zistil, že uvedený fond slúžil na podporu zabezpečenia životnej úrovne, ktorú pracovníci SŠTSP dosiahli v čase svojej pracovnej aktivity na ocenenie ich vernosti k SŠTSP, kvality ich práce a na podporu stabilizácie pracovníkov (čl. I). Z fondu sa odo dňa účinnosti štatútu poskytovalo plnenie v sume, ktorou bol rozdiel medzi priznaným starobným dôchodkom a percentuálnou sadzbou najvyššieho priznaného základného platu za posledných päť rokov pred prvým odchodom do starobného dôchodku (čl. III bod 1 písm. a). Percentuálna sadzba pre výpočet rozdielu medzi priznaným starobným alebo invalidným dôchodkom a výškou sumy plnenia podľa čl. III bod 1 sa riadila dĺžkou nepretržitého hlavného pracovného pomeru v SŠTSP a bola za 10 rokov a viac vo výške 50 %, za 15 rokov a viac vo výške 55 %, za 20 rokov a viac vo výške 60 %, za 25 rokov a viac vo výške 65 %, za 30 rokov a viac vo výške 70 % (čl. III bod 3). Plnenie prislúchalo pracovníkovi, ktorý rozviazal pracovný pomer v SŠTSP odo dňa účinnosti štatútu z fondu z dôvodu prvého odchodu do starobného dôchodku alebo z dôvodu odchodu do plného invalidného dôchodku, po skončení pracovného pomeru, ak mu vznikol nárok na výplatu starobného alebo invalidného dôchodku a tento sa mu skutočne začal vyplácať, bol nepretržite v hlavnom pracovnom pomere v SŠTSP najmenej 10 rokov (čl. III bod 4 a/ b/ c/). Plnenie bolo nárokové a pracovník si ho mal uplatniť na základe žiadosti prostredníctvom Mestskej pobočky SŠTSP. V žiadosti formulárového typu sa mali vyznačiť všetky skutočnosti, ktoré mali vplyv na poskytovanie plnenia (čl. III bod 6).

Podľa § 34 Obč. zák., právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv a povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa § 39 Obč. zák., neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 842 Obč. zák., zmluvou o dôchodku sa zakladá niekomu na doživotne alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania právo na vyplácanie určitého dôchodku.

Podľa § 843 Obč. zák., zmluva o dôchodku sa musí uzavrieť písomne.

Podľa § 844 Obč. zák., veta prvá, právo na dôchodok nemožno previesť na iného.

Podľa § 582 ods. 1 Obč. zák., ak je dojednaná zmluva na dobu neurčitú, ktorej predmetom je záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť, alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strpieť určitú činnosť a ak zo zákona alebo zo zmluvy nevyplýva spôsob jej výpovede, možno zmluvu vypovedať v lehote troch mesiacov ku koncu kalendárneho štvrťroka.

Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatky z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 1 Zákona č.483/2001 Z.z., o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tento zákon upravuje niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, s organizáciou, riadením, podnikaním a so zánikom bánk so sídlom na území Slovenskej republiky a niektoré vzťahy súvisiace s pôsobením zahraničných bánk na území Slovenskej republiky na účel regulácie a kontroly bánk, pobočiek zahraničných bánk a iných subjektov s cieľom bezpečného fungovania bankového systému.

Podľa § 27 odsek 1 cit. zák., banka a pobočka zahraničnej banky vykonávajú obchody so svojimi klientmi na zmluvnom základe. Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pri výkone svojej činnosti postupovať obozretné, najmä sú povinné vykonávať obchody

a) spôsobom, ktorý zohľadňuje a minimalizuje riziká,

b) spôsobom, ktorý nepoškodzuje záujmy ich vkladateľov z hľadiska návratnosti ich vkladov a ktorý neohrozuje bezpečnosť a zdravie banky a pobočky zahraničnej banky alebo bezpečné fungovanie bankového systému porušením zákonov alebo iných všeobecne záväzných právnych predpisov,

c) za výhodných ekonomických a právnych podmienok pre banku a pobočku zahraničnej banky a pre ich klientov pri nimi vykonávaných obchodoch na účet klienta a pri vynaložení odbornej starostlivosti,

d) tak, aby pri každom obchode za ne konali najmenej dve osoby.

Podľa § 27 ods. 8 cit. zák., banka a pobočka zahraničnej banky nesmú uzatvárať zmluvy za nápadne nevýhodných podmienok pre nich, najmä také zmluvy, ktoré ich zaväzujú na hospodársky neodôvodnené plnenie alebo na plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote alebo ktorými sú zjavne nedostatočne zabezpečené ich pohľadávky.

Podľa § 116 cit. zák., ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa však posudzujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 119 odsek 3 cit. zák., banky, pobočky zahraničných bánk a iné osoby sú najneskôr do šiestich mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona povinné zosúladiť s týmto zákonom svoje právne vzťahy voči tretím osobám vzniknuté pri vykonávaní činnosti podľa doterajších predpisov; odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona však nikto nemôže pokračovať v činnosti, ktorej vykonávanie je v rozpore s týmto zákonom. Každá banka je tiež povinná do 12 mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto zákona zosúladiť svoje stanov s týmto zákonom; ak banka do uplynutia tejto lehoty nezosúladiť niektoré ustanovenia svojich stanov s týmto zákonom, tieto ustanovenia strácajú platnosť dňom uplynutia tejto lehoty.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že účastníci dňa 28.08.1996 uzatvorili písomnou formou Zmluvu o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“ (ďalej len PDF SLSP), v ktorej sa odporca ako povinný zaviazal vyplácať navrhovateľke ako príjemcovi doživotne sumu 2.385,- Sk, t.j. 79,17 eur, vždy k 15-temu dňu každého mesiaca až do dožitia príjemcu, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom začal príjemca poberať starobný alebo plný invalidný dôchodok, ktorú súd posudzoval ako zmluvu o dôchodku podľa ustanovenia § 842 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Základnými náležitosťami zmluvy o dôchodku je označenie účastníkov právneho vzťahu, určenie výšky dôchodku, počiatok výplaty dôchodku, vymedzenie doby výplaty dôchodku (doživotie alebo inak určenú dobu neurčitého trvania), ktorá musí byť uzavretá písomne. Právo na vyplácanie dôchodkov je osobným právom viažucim sa na prijímateľa dôchodku, z osobnej povahy dôchodku vyplýva, že nárok naň zaniká smrťou oprávneného poberateľa a neprevádza sa na dedičov. Z obsahu pojmu dôchodok vyplýva, že sa jedná o opakujúce sa peňažné plnenie /rentu/ v pravidelných splátkach, je teda odlišnou zmluvou od poisťovnej zmluvy, od nárokov na dôchodky a podobne. V predmetnej zmluve je uvedený začiatok vzniknutého právneho vzťahu medzi účastníkmi, deň ich uzavretia a jeho trvanie, doživotne, teda okamihom smrti navrhovateľky dôjde k zániku právneho vzťahu. Ide teda o presne určenú dobu s

jednoznačne určeným začiatkom a koncom, avšak jej trvanie je neurčité, ako je uvedené v ustanovení § 842 občianskeho zákonníka.

Výpoveď danú odporcom navrhovateľke zo dňa 26.10.2008 podľa § 528 ods. 1 Obč. zák., súd považoval za neplatnú z dôvodu, že zmluva o dôchodku bola uzatvorená na doživotie t.j. do dožitia, ktorá je ohraničená smrťou navrhovateľky ako objektívne zistenou skutočnosťou. Z predmetného právneho vzťahu zmluvy o dôchodku vyplýva, že zmluvu nie je možné dohodnúť na určitý čas, ale doživotne, teda do okamžiku smrti oprávneného alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania špecifikovaného určitým časovým úsekom, ktorý má svoj začiatok a koniec, napr. „počas štúdia“, počas invalidity“, „počas vdovstva“ a podobne. V danom prípade v predmetnej zmluve o dôchodku bol teda presne vymedzený začiatok právneho vzťahu a koniec právneho vzťahu a to počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom začal príjemca poberať starobný alebo invalidný dôchodok až do dožitia navrhovateľky. Súd bol toho názoru, že trvanie právneho vzťahu bolo účastníkmi dohodnuté na doživotie, t.j. na určenú dobu neurčitého trvania, (práva vyplácania dôchodku do okamžiku úmrtia navrhovateľky), teda do doby nesúvisle od ich vôle. Z uvedených dôvodov súd považoval výpoveď odporcu zo dňa 26.10.2009 za neplatnú pre rozpor so zákonom podľa § 39 Obč. zák., nakoľko podľa citovaného zákonného ustanovenia vypovedať možno iba zmluvu dojednanú na dobu neurčitú a preto odporca nemohol dať výpoveď navrhovateľke podľa § 582 ods. 1. Obč. zák., na ukončenie právneho vzťahu medzi účastníkmi založeného zmluvou o dôchodku a preto má naďalej povinnosť poskytovať plnenie navrhovateľke podľa uzatvorenej zmluvy o poskytovaní plnenia.

Súd pri rozhodovaní vychádzal zo skutočnosti, že odporca bol zamestnávateľom vo vzťahu k svojmu dlhoročnému zamestnancovi, navrhovateľka pracovala u odporcu, poskytla mu určitú protihodnotu, odporca mal zisk, preto vytvoril podporný dôchodkový fond, ktorý slúžil na podporu zabezpečenia životnej úrovne, ktorú pracovníci dosiahli v čase svojej pracovnej aktivity, na ocenenie ich vernosti, kvality ich práce a na podporu stabilizácie pracovníkov. Zo strany odporcu išlo o zabezpečenie sociálnej starostlivosti o pracovníka odchádzajúceho do dôchodku, hmotne zabezpečiť pracovníkov na dôchodku, pričom výška sumy plnenia sa riadila dĺžkou nepretržitého hlavného pracovného pomeru najmenej 10 rokov a viac a fond bol spravovaný sociálnym útvarom ústredia SŠTSP. Zmluva o dôchodku nie je ani zmluvou uzatvorenou za nápadne nevýhodných podmienok pre odporcu, resp. zmluvou ktorá zaväzuje odporcu na hospodársky neoprávnené plnenie, alebo plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote. Zmluva o dôchodku môže byť uzatvorená aj na doživotie určenú dobu neurčitého trvania, jednoznačne nie je zmluvou uzatváranou za nápadne nevýhodných podmienok pre jednu zo zmluvných strán, v opačnom prípade by nebola zákonodarcom ako zmluvný typ upravená v Občianskom zákonníku. Súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5MCdo 49/2012 zo dňa 29.04.2014 ktorý konštatoval, že zmluva o dôchodku má presne vymedzený časový úsek svojej platnosti s presne určeným koncom avšak neurčitého trvania. Pojmovým znakom zmluvy o dôchodku je práve neurčitosť trvania doby, počas ktorej právo na vyplácanie dôchodku trvá v tom zmysle, že účastníci vzťahu nevedia určiť konkrétnu dĺžku trvania ich záväzku. Dôsledkom takéhoto stavu by bolo, že každá uzatvorená zmluva o dôchodku, hoci uzatvorená na dobu dožitia oprávnenej osoby, by bola od počiatku ponechaná na ľubovôľu povinnej strany, ktorá by tak sama svojvoľne určovala dĺžku trvania tejto zmluvy bez ohľadu na vôľu svojho zmluvného partnera. Najvyšší súd poukázal na to, že v týchto prípadoch nemožno tento zmluvný typ ukončiť výpoveďou podľa § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka a poukázal na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý konštatoval, že zmluvu o dôchodku, nemožno vypovedať podľa § 582 ods. 1 občianskeho zákonníka/ sp.zn. IV ÚS 550/2012 zo dňa 07.11.2012, sp. zn. II ÚS 26/2012 zo dňa 25.04.2012/.

Súd sa ďalej nestotožnil s názorom odporcu, že podľa § 575 ods. 1 Obč. zák., zaniklo právo na plnenie, pretože sa stalo nemožným v zmysle § 27 ods. 8, § 116 a §119 ods. 3 veta za bodkočiarkou Zák. č. 483/2001 o bankách, ktorý neumožňuje banke uskutočňovať činnosti, ktoré sú v rozpore so zákonom o bankách s uvedením, že odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa nemôže pokračovať v činnosti, ktorej vykonávanie je v rozpore s týmto zákonom, keď banka má poskytovať plnenie hospodársky neodôvodnené, alebo plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote, predovšetkým plnenie bez protihodnoty v zmysle § 27 ods. 8 cit. zák., nakoľko sa navrhovateľka podaným návrhom od odporcu domáha takéhoto plnenia, pretože plnenie zo zmluvy o dôchodku podľa § 842 Obč. zák., je svojim charakterom plnenie bez akejkoľvek protihodnoty banke a svojim obsahom jednostranne zaväzujúca zmluva, na viac bez akéhokoľvek hospodárskeho dôvodu pre banku.

Zmluvu s navrhovateľkou odporca neuzatváral ako podnikateľ pri výkone podnikateľskej činnosti a preto sa nejedná o vzťah banky s klientom a na vec nemá vplyv ani tá skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená po skončení pracovného pomeru, nakoľko bez predchádzajúceho pracovného pomeru za splnenia požadovaných podmienok by ani nebola uzavretá predmetná zmluva o dôchodku. Podľa názoru súdu

sa ust. § 27 ods. 8 zákona o bankách nevzťahuje na predmetnú zmluvu o dôchodku v tom zmysle, že záväzok odporcu voči navrhovateľke zanikol z dôvodu nemožnosti plnenia (§ 575 a nasl. Občianskeho zákonníka), a túto vyhodnotil ako nedôvodnú, keď odporcom citované ust. § 27 ods. 8 Zákona o bankách sa vôbec netýka vzťahov upravených predmetnou Zmluvou o dôchodku, t. j. interných vecí banky ako zamestnávateľa a jej zamestnanca, ale predmetné ustanovenie upravuje vzťahy banky t. j. pri podnikaní banky, čo vyplýva zo začlenenia tohto ustanovenia v časti zákona o bankách nazwanej "požiadavky na podnikanie banky a pobočky zahraničnej banky". Zákon o bankách upravuje vzťahy odporcu ako banky navonok, t.j. uzatváranie zmlúv s klientmi či inými bankami vzhľadom k predmetu podnikateľskej činnosti, upravuje predovšetkým aktivity banky navonok, pričom upravuje aj niektoré vzťahy súvisiace s týmito aktivitami podľa § 1 cit. zák., a z uvedeného je zrejmé, že uzatváranie zmlúv o dôchodku s vlastnými zamestnancami nie je podnikaním banky.

Súd má za to, že na právny vzťah založený medzi účastníkmi zmluvou o dôchodku nemožno aplikovať citovaný zákon o bankách. Ustanovenie § 119 ods. 3 Zákona o bankách len stanovuje bankám povinnosť zosúladiť svoje právne vzťahy voči tretím osobám vzniknuté pri vykonávaní činnosti podľa doterajších predpisov (t.j. podľa predpisov pred nadobudnutím účinnosti zákona o bankách) so zákonom o bankách, a to do 6 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto predpisu. V prípade, ak by sa banka dostala do rozporu so svojou povinnosťou zosúladiť svoje vzťahy s tretími osobami, tak jej hrozí správna sankcia. Zákon o bankách však nestanovuje, že by plnenie zo zmlúv uzavretých v rozpore s ust. 27 ods. 8 Zák. o bankách bolo nemožné, alebo protiprávne, z tohto ustanovenia nevyplýva skutočnosť, že by došlo k zániku zmluvy o dôchodku z dôvodu nemožnosti dodatočného plnenia, záväzok povinného zo zmluvy trval aj pri zmene jeho právnej formy ako aj pre jeho právneho nástupcu (bod 6 zmluvy) a súd navyše uvádza, že odporca plnil zo zmluvy o dôchodku od účinnosti Zákona o bankách po 01.01.2002 až do jej vypovedania.

Zmluva o dôchodku nie je ani zmluvou uzatvorenou za nápadne nevýhodných podmienok pre odporcu, resp. zmluvou ktorá zaväzuje odporcu na hospodársky neoprávnené plnenie, alebo plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote. Zmluva o dôchodku môže byť uzatvorená aj na doživotne určenú dobu neurčitého trvania, jednoznačne nie je zmluvou uzatváranou za nápadne nevýhodných podmienok pre jednu zo zmluvných strán, v opačnom prípade by nebola zákonodarcom ako zmluvný typ upravená v Obč. zák. v tejto súvislosti súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax súdov prvého a druhého stupňa, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného Súdu Slovenskej republiky / III.ÚS 103/2014 zo dňa 19.02.2014, IV.ÚS 31/2013 zo dňa 17.01.2013, sp. zn. 2Cdo 60/2012 zo dňa 29.03.2012, sp. zn. 3Cdo 186/2012 zo dňa 02.11.2012, sp. zn.7Cdo 115/2014 zo dňa 23.05.2014, sp. zn. 7Cdo 126/2012 zo dňa 12.06.2013.

Na základe vyššie uvedených skutočností, súd považoval uvedenú zmluvu o poskytovaní plnenia z PDF SLSP zo dňa 28.08.1996 za platnú a účinnú, uplatnený nárok navrhovateľky na zaplatenie sumy vo výške 2.770,95 eur za obdobie od augusta 2012 do júna 2015 /za 35 mesiacov á 79,17 eur/ dôvodný a preto zaviazal odporcu na zaplatenie žalovanej istiny v celkovej výške 2.770,95 eur.

Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní dostane sa do omeškania čo mu zakladá povinnosť zaplatiť navrhovateľovi popri plnení úroky z omeškania. Úrok z omeškania je zákonným dôsledkom omeškania so splnením peňažného dlhu alebo jeho časti a nárok na úroky z omeškania pri omeškaní s plnením peňažného dlhu vzniká bez ohľadu na to, čo spôsobilo omeškanie. Úroky z omeškania môže veriteľ požadovať od dlžníka aj vtedy, ak neboli medzi ním a dlžníkom dohodnuté.

Odporca sa dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu v celkovej výške 2.770,95 eur, čo mu zakladá povinnosť zaplatiť navrhovateľovi zákonný úrok z omeškania zo sumy 79,17 eur mesačne uplatnený navrhovateľom od 16.08.2012 až do zaplatenia, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, keďže plnenie podľa bodu 3. predmetnej zmluvy bol odporca povinný vyplácať mesačne, vždy k 15-temu dňu každého mesiaca až do dožitia príjemcu .

Výška úrokov z omeškania je o 8 % bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, podľa § 3 ods.1 Nariadenia vlády č.87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov v spojení s § 10 c/ prechodných ustanovení nariadenia vlády k úprave účinnej od 01.02.2013, podľa ktorého ak záväzkový vzťah vznikol pred 01.02.2013 výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.01.2013 aj za dobu omeškania po 31.01.2013.Úroková sadzba ECB za obdobie od 16.08.2012 do 16.04.2013 bola vo výške 0,75 %, za obdobie od 16.05.2013 do 16.10.2013 bola vo výške 0,50 %, nesprávne bola uplatnená vo výške 0,75%, preto súd návrh v prevyšujúcej časti príslušenstva zamietol, za obdobie od 16.11.2013 do 16.05.2014 bola vo výške 0,25%, za obdobie od 16.06.2014 do 16.08.2014 bola vo výške 0,15%, za obdobie od 16.09.2014 do 16.06.2015 bola vo výške 0,05%. Z vyššie uvedených právnych a skutkových dôvodov súd vo veci rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O práve na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. podľa zásady zodpovednosti za výsledok sporu, navrhovateľke priznal náhradu trov konania v plnej výške, nakoľko mala neúspech v pomerne nepatrnej časti.

Podľa § 151ods.1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods.2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151ods.5 O.s.p., trovy konania určí súd podľa sadzobníkov a podľa zásad platných pre náhradu mzdy a hotových výdavkov. Určiť výšku trov môže predseda senátu alebo samosudca až v písomnom vyhotovení rozhodnutia.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Právny zástupca navrhovateľa v písomnom podaní doručenom súdu osobne dňa 17.03.2016 si uplatnil a vyčíslił trovy konania za súdny poplatok 166,- eur a trovy právneho zastúpenia 574,31 eur, ktoré žiadal uhradiť na účet vedený v D. D., a.s., na účet číslo: XXXXXXXXXXX/XXXX. Náhradu trov konania si vyčíslił v lehote do troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku na pojednávaní dňa 15.03.2016. Súd priznal navrhovateľke náhradu trov konania v sume 166,- eur za súdny poplatok a z titulu trov právneho zastúpenia advokátskej kancelárii Bartošik Šváby s.r.o. Bratislava, podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z., odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, nasledovne :

-základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty 2.770,95 eur je 444,84 eur podľa § 10 ods. 1 cit. vyhl.,

-prevzatie a príprava zastúpenia dňa 14.06.2015.....444,84 eur, § 14 ods. 1 písm. a) cit. vyhl.

-podanie návrhu na súd dňa 15.07.2015.....444,84 eur, § 14 ods. 1 písm. b) cit. vyhl.

-písomné podanie, vyjadrenie k odporu odporcu dňa 09.12.2015.....444,84 eur, § 14 ods. 1 písm. b) cit. vyhl.

-pojednávanie dňa 15.03.2016.....444,84 eur, § 14 ods. 1 písm. c) cit. vyhl.

-režijný paušál za rok 2015, 3x 8,39 eur, za rok 2016, 1x 8,58 eur.....33,75 eur, § 16 ods. 3cit.vyhl.

-zvýšenie odmeny a náhrady o DPH.....95,72 eur § 18 ods. 3 cit. vyhl.

Spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 574,31 eur. Súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť účastníkovi náhradu trov konania advokátovi podľa § 149 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava III, na Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.